

Fremtiden, idet ogsaa de anerkendte Trossamfunds Medlemmer nu skulle anmelde Fødsler til Kirkebogen. For det mosaiske Trossamfunds Vedkommende kommer der dog til at gælde særlige Regler, idet dette Samfund paatager sig forskellige borgerlige Opgaver Medlemmerne vedrørende, saaledes at det mosaiske Trossamfund ogsaa for Fremtiden vil kunne udstede Fødselsattester med borgerlig Virkning.

Hvad jeg her har nævnt om disse Fødselsanmeldelser, kan ogsaa overføres paa Anmeldelse af Dødsfald. Ogsaa med Hensyn til dette ønsker man, at Kirkebøgerne for Fremtiden skulle være et fuldstændigt Civilstandsregister, og i Praksis vil dette ikke medføre nævneværdige Ulemper, hverken for dem, der føre Bøgerne, eller for dem, der skulle gøre Anmeldelserne. Endelig med Hensyn til Anmeldelser af Ægteskabs Indgaaelse skulle Kirkebøgerne for Fremtiden være et fuldstændigt Register.

Jeg skal dernæst nævne, at der som en ny Regel foreslaas i Lovforslaget, at der for Fremtiden ved enhver Anmeldelse til Kirkebøgerne skal udstedes een Attest gratis, men derimod skulle yderligere Attester betales, og maaske med en lidt højere Afgift end nu, dels fordi Præsterne, der føre Kirkebøgerne, ville miste en Indtægt derved, at den første Attest afgives gratis, og skulle de derfor have yderligere Ulejlighed, maa de have Betaling derfor, dels kan jo en saadan Afgift ogsaa virke som Opmuntring for Folk til at passe paa deres Dokumenter og Papirer. Jeg skal for øvrigt ikke fordybe mig i Lovforslagets Enkeltheder, der ere meget let overskuelige, men jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg dog gerne vil udtale, at Ministeriets Hensigt med Lovforslaget er, som jeg allerede har sagt, at skabe et fuldstændigt Register med Hensyn til Anmeldelse af Fødsler, Dødsfald og Indgaaelse af Ægteskab, altsaa i Virkeligheden at skabe et Civilstandsregister. At man ved den nye Ordning stadig benytter Kirkebøgerne, skyldes dels Hensynet til, at man derved holder sig nær op til den bestaaende Ordning, dels det, at det vil være forbundet med overmaade store Udgifter i Øjeblikket at gaa over til et af Kirkebøgerne uafhængigt Civilstandsregister.

Formanden: Eksemplarer af det saaledes fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne angaaende Sprængstoffer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4343.)

Sagen sattes til Forhandling.

Fr. Petersen: For Færøerne har der hidtil manglet Lovbestemmelser angaaende Sprængstoffer, ikke alene angaaende Tilvirkning af saadanne, hvilket ikke har haft og formentlig heller ikke i nogen nær Fremtid vil faa nogen praktisk Betydning, men ogsaa angaaende Forhandling, Opbevaring og Transport af Sprængstoffer. Denne Mangel i Lovgivningen er i de senere Aar mere og mere bleven følt som et Savn, eftersom Brugen af Sprængstoffer til Stenbrydning f. Eks. i Anledning af Vej- og Havneanlæg er bleven ret almindelig. Færøernes Lagting har derfor allerede i nogen Tid overvejet Spørgsmaalet om at gøre Bestemmelserne i Loven af 7. April 1899 med passende Lempelser gældende for Færøerne. Resultatet af Lagtingets Forhandlinger i saa Henseende blev et i sidste Samling vedtaget Lovforslag, som, bortset fra et enkelt Punkt af ganske underordnet Betydning, var enslydende med det her foreliggende Lovforslag. Som af den højtærede Minister ved Lovforslagets Fremsettelse indgaaende omtalt, og som det i Bemærkningerne til Lovforslaget i det enkelte er paavist, er det paa alle væsentlige Punkter i Overensstemmelse med Lov af 7. April 1899. De Afvigelser, som findes, maa sikkert anses for at være nødvendige eller ønskelige af Hensyn til særlig færøske Forhold. Den mest fremtrædende Afvigelse er, at Tilladelsen til Forhandling af Sprængstoffer, der omhandles i Lovforslagets § 1, og Tilladelse til Opbevaring af Sprængstoffer, der omtales i § 6 skal kunne meddeles af Amtmanden, medens den ifølge Lov af 7. April 1899 kun kan gives af Justitsministeren. Grunden til, at man har villet give Amtmanden denne Bemyndigelse, er øjensynlig den, at man finder, der vilde hengaa for lang Tid, og at det vilde være forbundet med for stort Besvær for en Handelsmand paa Færøerne at faa den nødvendige Tilladelse i nævnte Henseende fra Justitsministeren, og man har saa ment, at Amtmanden maatte kunne give denne Tilladelse, uden at man risikerede noget herved.